

Psalms

Forte ille ocul⁹ sauci⁹ est: sordidat⁹ est: tur
batus est ab ira: ab avaricia: a cupiditate:
a libidine insensata. Turbatus est oculus
tuus: nō pōt videre illā luce⁹. Crede aīq̃
videas: sanaber⁹ t videbis. Lux orta ē iu
sto: t rectis corde iocūditas. Jocundamī
alia lfa. ait iusti in dñs. Et confitemū memo
rīe sanctitatis eius: Iam jocundati ī
domino: iam gaudentes in domino: illi cō
fitemini: quia nisi velle: non in illo gau
derem⁹. Ait enī ipē dñs. Hec locut⁹ sum
vobis in me pacē habeatis: i mūdo aut
p̄ssuram. Si christiani estis: p̄ssuras ī isto
mūdo spate. Trāq̃llora t meliora tpa no
lite sperare frēs: Fallitis vos. Qd̃ vobis
euāgelīū nō p̄mittit: nolite vobis p̄mit
tere. Quid dicat euāgelīū sc̄itis: christia
nis loquimur: fidei p̄uaricatores esse non
debem⁹. Euāgelīū h̄ dicit: qz in nouissimis
tpib⁹ multa mala: mīta scādala: multe p̄
sure: multe inq̃tates abundabūt: s̄ qui p̄
seuerauerit vsc̄ in finē: hic salu⁹ erit. Re
frigescet inquit caritas m̄ltor̄. Qui ġ pse
uerant̄ spiritu ferbuerit sc̄dm Ap̄lm: q̄ ait:
spiritu feruētes: ei⁹ caritas nō refrigescit:
q̄ ip̄a caritas dei diffusa est in cordib⁹ no
stris p̄ spiritū sc̄tm qui dat⁹ est nobis. Ne
mo ergo sibi p̄mittat: qd̃ euāgelīū nō pro
mittit. Ecce veniant letiora tpa: t facio il
lud: t emō illud. Bonū est tibi vt attēdas
illū qui nō fallit: nec sefelliſt aliquē. Qui ti
bi p̄misit: nō hic leticiā: sed in se. Et cum
trāsliter ista: sp̄eres qz cū illo regnabis in
eternū. Ne cū h̄ vis regnare: neq̄ h̄ habe
as iocūditatē: neq̄ illīc iuenias.

Explicit Tractat⁹ de ps. XCVI

Incipit Tractat⁹ de ps. XCVII

Expositio psalmi

O Antate dño canticū nouuz: nou⁹ hō nouit: ver⁹ nō nouit. Gle
tus hō est ver⁹ vita: t nou⁹ hō est
nou⁹ vita. Ver⁹ vita ex Adā trahit: noua
vita in christo format. Bicīt aut in h̄ psal
mo vniuerso orbi terrar̄ ut cantet canticū
nouū. Ma aptius alibi sic dicit: Lātate do
mino cāticū nouū: cātate dño ois fra: Ut
intelligat qui se p̄cidūt a cōione totius or
bis terrarū: nō se posse cantare canticū no
uum: qz canticū nouū in toto orbe: non in
parte cantat. Et hic attēdere t videte h̄ di
ci. Et cū dicīt vniuerso orbi terrar̄ ut can
tet canticū nouū: h̄ intelligitur: quia par
cantat canticū nouū. Lātate dño canta
te nouū. Quia mirabilia fecit dñs.

XCVII

Que mirabilia: Ecce mō legebat euāgeli
um: t audiuim⁹ mirabilia dñi. Efferebat
mortuus vnicus matris sue q̄ erat vidua:
misert⁹ dñs: fecit illos stare: deposuerūt il
lū: t dirit: Juuenis dico tibi surge: t sedit
ille mortu⁹: t cepit loq̄: t reddidit illū ma
tri sue. Ecce mirabilia fecit dñs. Sz mul
ta maiora mirabilia sūt: q̄ totū orbē terra
rū a morte sempifna erexit: q̄ vnicū fili
um mis̄is vidue resuscitavit. Lātate ġ dño
canticū nouū q̄r mirabilia fecit dñs. Que
mirabilia: Audi. **T**anquit ei dexte
ra eius: t brachiū sc̄tm eius. Qd̃ ē
brachiū sc̄tm dñi: Bñs nř Jesus christ⁹.
Audi Esaiā. Quis credidit auditui nřo:
t brachiū dñi cui reuelatū est: Brachium
ergo sc̄tm: t dextera ipsi⁹ idēip̄e est. Ergo
domin⁹ noster Jesus christ⁹ brachiū dei:
t dextera dei: ppterē sanauit ei. Non di
ctā est tantū orbez terrar̄ sanauit dextera
eius: sed sanauit ei. M̄lti enī sanant̄ sibi:
nō ei. Ecce q̄ multi cupiūt sanitatē istam
corpalem: t ab illo accipiunt: t ab illo sa
nantur: et non illi sanantur. Quomodo
ab illo sanantur: t non illi sanantur: Ac
cepta sanitatē lasciuiunt. Qui egroti ca
sti erāt: sanati adulteri fiunt. Qui cū egro
tarent neminē ledebāt: receptis virib⁹ iua
dūt t opprimūt inocentes: Sanati sūt sed
nō ei. Quis est qui sanat ei: Qui intus sa
nat. Quis est q̄ intus sanat: Qui credit in
eū: t cū interi⁹ fuerit sanatus: in nouū ho
minē reformat: postea t hoc qd̃ lāguet ad
temp⁹: caro ista mortalī recipiet in finē: t
ip̄a suā pfectissimā sanitatē. Sanemur er
go ei. Ut aut sanemur ei: credamus in de
xtera eius: qz sanauit ei dextera eius: t bra
chiū sc̄tm ei⁹. **M**otū fecit dñs salu
tare suū. Ipsiā dexterā: ip̄m brachiūz:
ip̄m salutare dñs noster Jesus christus: de
q̄ dictū ē: Et videbit ois caro salutare dei.
Be quo etiā dixit ille Simeon q̄ isantē ac
cepit ī man⁹: Hūc dimittis dñe seruū tuū
in pace: qm̄ viderūt oculi mei salutare tu
um. Motū fecit dñs salutare suū. Lui no
tum fecit: parti an vniuerso: Nō parti ali
cui. Nemō fallat: nemō decipiāt: nemō di
cat: ecce hic est christ⁹: ecce illic. Qui di
cē: ecce hic: ecce illic: partes ostēdit. Lui no
tum fecit dñs salutare suū: Audi quid seq
tur. **A**nte cōspectū gētiū reuelauit
iusticiā suā. Dextera dei brachium dei
salutare dei: t iusticia dei: dñs est salvator
noster Jesus christus. **A**memor fuit
alia lfa. **R**ecordut⁹ ē

alia lfa.
+ Salueuit
sibi.

alia lfa.
+ in aspectu.

Psalmus

Eliafra nō hz. misericordie sue Jacob: t verita
tis sue dom⁹ israel. Quid est memor
t domui. fuit misericordie sue t veritatis: Ut pmit
teret miseri⁹ est: qr pmissit t exhibuit mife
ricordiā: vītas psecuta est. Misericordia
pmissit pmissionē: pmissio reddidit vītā.
Mēor fuit misericordie sue Jacob: t vītas
sue domus israel. Et quid tantum Jacob
t tū dom⁹ israel: Bon⁹ iudeo⁹ t ppago
illa Abrae scdm carnē solet dici dom⁹ isra
el: t israel Jacob. Jacob enī filius Isaac:
Isaac asit ipse fili⁹ Abrae. Ergo Jacob ne
pes Abrae fuit: t de Jacob duodecim fi
lii: t duodecim filii vniuersa ppago iu
deorū. Nūqd illis tantū pmissus est chri
stus: Si discutias qd sic israel: israeli pmiss
sus est christ⁹. Israel est vidēs des. Glōde
bim⁹ p speciē: si nūc videam⁹ p fidē. Ha
beat ocllos fides nra: t exhibebit veritas fi
dei. Credam⁹ in eū quē nō videm⁹ t gau
dētes videbim⁹: desiderem⁹ nō visu t fru
emur viso. Ergo t mō israel p fidē: tūc asit
issl p speciē facie ad faciē. Nō iā p speculi
nō iā in enigmate: s quēadmodū dictū est
a Jobāne: Bilectissimu filii dei sum⁹: t nō
dū apparuit quid erim⁹: scim⁹ qr cū appa
ruerit siles ei erim⁹: qm̄ videbim⁹ eū sicuti
ē. Ad hāc visionē gate corda vestra: ad s
gaudiuz parate aias vestras. Quō si sole
vellet dē oñdere: moneret vt oculos pa
raretis carnis: sed qr sapiētis sue speciē vo
bis dignatus est oñdere: gate oculos cor
dis. Beati misericordes: qm̄ ipi dei vide
būt. Mēor fuit misericordie sue Jacob:
t veritatis sue dom⁹ israel. Quis est iste is
rael: Ne fortevna gētē cogites iudeo⁹: au
di qd seq⁹. Viderūt oēs fines ter
re: salutare dei nostri. Nō dictū ē: ois
terra: sed oēs fines terre: quō dī a termino
vscō ad terminū. Nemo p̄cidat: nemo dis
cipet: fortis est vītas christi. Totuz emūt:
qr tantū p̄ciū dedit. Viderūt oēs fines ter
re salutare dei nostri. Quia ergo viderūt:
Jubilate deo vniuersa terra: Yā
nōtis qd sit iubilare. Gaudete t loquimū:
s qd gaudentis loqui non potestis: iubila
te. Gaudiū nostrū ex̄p̄mat iubilatio: si nō
potest locutio: Nō sit tū mutū gaudiū: cor
nō taceat deū suū: nō taceat munera eius.
Si tibi loq̄ris tibi sanat⁹ es: si te sanauit de
xtera ei⁹ ei loq̄re cui sanat⁹ es. Viderūt oēs
fines fre: salutare dei nostri: Jubilate deo
vniuersa terra. Cantate t exultate et
Eliafra nō hz. psallite.

XCVII

in cithara i cithara t voce psalmit:
Psallite nō voce sola: assumite opa vt nō
tantū cantetis: s t opemini. Qui cantat t
opat: psallit i cithara: t in psalterio. Et vi
de q̄lia organa adiūgūt i situinib⁹. In
tubis ductilib⁹ t voce tube cornē.
Quid sibi volūt tube ductiles t tube cor
nē: Ductiles tube eree sūt: tūdēdo pdu
cūt. Si tūdēdo: q̄ vapulādo erit tube du
ctiles: ad laudē di. pducte. Si cū tbulamī
p̄ficiat: tbulatio tūsio: pfect⁹ pductio ē.
Tuba ductilērat Job: qm̄ repēte p̄cessus
tāl dāns t orbitate filio⁹: tūsio illa tāte
tbulatiōis fact⁹ tuba ductilēsonuit: Bñs
dedit dñs abstulut: Sic dño placuit: ita fa
ctū ē. Sit nomē dñi bñdictū. Quō sōvit:
q̄ suanē sonū dedit ista ductilis tuba: Ad
huc tunditur: dat⁹ est in ptātē: vt t caro ei
us p̄cuteret. Percussa ē: cepit putrescere:
scatere vermb⁹. Supposita Euā ad sedu
ctionē vxor eius: seruata ad ministerū dia
boli: nō ad solatiū mariti: sugerit blasphem
ias: nō obtempat ille. Obtempavit Adā
Euā in padiso: repellit Adā Euā in sterco
re. In stercore enī sedebat Job: cū flueret
t putresceret vermb⁹: Mēlior Job: putr
in stercore q̄ integer ille in padiso. S̄z ad
huc illa Euā erat: iā ille Adā nō erat. Re
spōdit Euā p̄parate ad istā supplantatio
nē t temptationē: t ait illi: Ecce audiui
m⁹: quō tūdī tuba ista. Percussit eū dia
bolus a capite vscō ad pedes graui vul
nere: t putrescēs vermb⁹ sedebat in ster
core. Audiui m⁹ quēadmodū tūnsus est:
audiam⁹ quō sonet vor tube hui⁹ ductilis:
Bulcē vocē: si placet audiam⁹. Locuta es
inquit tanq̄ vna et insip iētib⁹ miliēibus.
Si bona suscepim⁹ de manu dñi: mala nō
sustinem⁹: O sonū fortē: O sonū dulcem.
Quē nō dormientē excitet son⁹ iste: Quē
nō excitet p̄sumptio in deo vt aduersus di
abolū secur⁹ pcedat i plūi: Nō suis virib⁹
obtentur⁹: sed illi⁹ qui pbat: quia ipē eti
am tundit: nō enī faceret malleos d̄ seip̄o.
De illius enim diaboli pena futura pro
pheta cōmemorans ait: Contritus ē mal
leus vniuersi terre. Ahalleuz vniuersi ter
re diabolū voluit intelligi. De ipso mal
leo in manu dñi posito: id est in ptātē dei
tundunt ductiles tube vt resonēt laudes
dei. Videlēt quēadmodū audeo dicē frēs
mei: de isto malleo etiā Ap̄ls tundebatur.
In magnitudine inqt revelationuz ne ex
tollar: dat⁹ est mibi stimul⁹ carnis mee an

Psalms

gelus sathanus q̄ me colaphizet. Ecce tūdī tur: videam⁹ quēadmodū sonet. Propter qđ iqt̄ ter dñz rogau: vt auferret eū a me: ⁊ dixit mibi: sufficit tibi gratia mea: nā vir tus in infirmitate pficit. Ego tubā inq̄t ille fabricator pficere volo: n̄ pñciā nisi tūdā: in infirmitate vīt⁹ pficit. Et audi iā ipam tubā ductilē ⁊ bñ sonantē: qñ ifirmor tē po tens sum. Et ipse Apls tāq̄ ap̄l⁹ herens christo: herens illi dextere de qua tenetur malle⁹ vt pducat tubā in illa dextera pos tūs: facit ⁊ ipe de ipso malleo: dicit de qui busdā quos tradidit sathanus: vt discat nō blasphemare. Tradidit malleo tūdendos: male sonabāt anteq̄ pducereñ forte pro ducti ⁊ facti tube ductiles: amissa blasphe mia laudes dñi sonuerūt. He sūt tube du ciles. Tlor tube cornee quid ē: Cornu ex cedit carnē: necesse est vt carnē supādo sit firmū: firmū ad pdurādi: ⁊ capat vocis. S̄ vnde hoc: Quia carnē sugavit. Qui vult ēt tuba cornea: superet carnē. Quid est suget carne⁹: Transcedat carnales af fect⁹: vincat carnales libidines. Audi tu bas corneas. Si aut̄ resurrexitis cū chri sto: Apls dicit: que sursum sunt q̄rite: vbi christus est in dextera dei sedēs. Que sur sum sunt sapite: nō q̄ sup terrā: Quid est q̄ sarsū sit querite: Id est carnē excede: no lite carnalia cogitare. Nō dū erāt tube cor nee: quib⁹ adhuc ita loq̄bat: frēs nō po tuti loq̄ vobis quasi spūalib⁹: sed quasi car naliib⁹: tāq̄ p̄uulis in christo lac vobis po tu dedi: nō escam. Nec enī poteratis: sed nec quidē adhuc potestis: estis enī adhuc carnales. Ergo nō erāt tube cornee: q̄ nō exceserāt carnē. Cornu ⁊ carni heret ⁊ car né excedit: ⁊ q̄q̄ de carne oriat: supat carnē. Hes ergo ex carni spūalis: adhuc car ne calcas terrā: ⁊ spiritu crūpes in celum. In carne enī ambulātes inq̄t nō scdm car né militam⁹. Nā illō quib⁹ dixit Apls: nō p̄mittam⁹. Quid ill̄ ait vñ: pbaret illos carnales carnalia sape: ⁊ nō dū factos tu bas corneas: Lū enī dicit vñusq̄ vest⁹: ego sū Paul⁹: alius ego Apollo: ali⁹ autē ego cephe: nōne carnales estis: ⁊ scdm ho minē ambulatis: Quid ē autem Apollo: Quid est aut̄ Paul⁹: Adm̄stri dei p̄ quos credidistis. Ego plātaui apollo rigauit: s̄ deus incremētū dedit. Tult illos ergo erigi a spe quā in hoie posuerant: ⁊ contingē respūalia christi: vt possent esse tube cor nee si sugarēt carnē. Frēs nolite insultare

XCVII

fratrib⁹ quos nō dū cōuertit misericordia dei: noueritis q̄ q̄diu hoc facitis carnem sapitis. Tuba nō ē illa que delectet aures dei. Insultationis tuba infructuosum bel lum facit. Tuba cornea te erigat aduersus diabolū: nō tuba carnea aduersus fratres tuū. In tub ductilib⁹: ⁊ voce tube cornē.

Jubilate in conspectu regis dñi:

Et vob̄ iubilatib⁹ ⁊ exultab⁹ i tubis ductili bus: ⁊ in vocē tube cornē qđ seq̄t. ^{Alia l̄a.}

^{t moueat.} Lō moeat mare ⁊ plenitudo ei⁹: fra

tres p̄dicantibus veritatē Apls: tanq̄ tu

bis ductilib⁹ ⁊ tubis cornēs cōmotū est

mare: surrexerūt fluctus: creuerūt tēpestas: facte sunt p̄secutiones ecclesie. Unde cōmotū est mare: Lū iubilabatur deo: cuž

psallebat deo: dei aures delectabantur: maris fluctus excitabant. Commoueatur

mare: ⁊ plenitudo eius. Orbis terre ⁊

omnes inhabitantes in ea. Com moeatur mare in p̄secutionibus. Flu

mina plaudent manib⁹ in ip sumi: Ad gaudetur mare ⁊ flumina plau

dant manib⁹ in ipsum. Fiunt persecutio nes: et gaudent sancti in domino. Unde

flumina plaudent manib⁹: Quid ē plau

dere manib⁹: Gaudere oþbus. Plau

dere: gaudere ē. M̄anib⁹: operib⁹. Que

flumina: Quos deus fecit flumina: dādo

illis illam aquā spiritūctm. Si quis sit i

quit: veniat ⁊ bibat. Qui credit in me: flu

mina aque viue fluent de vētre eius. Ista

flumina manib⁹ plaudebant: ista flumi na operib⁹ gaudebant: ⁊ deum benedi

cebant. Montes exultabunt a facie dñi: qm̄ venit: qm̄ veniet iudicare

terrā. M̄agni mótes. Venit deus iudi

care terrā: ⁊ gaudēt. Sūt enī montes qui

venturo dño iudicare terrā cōtremiscent.

Ergo sūt montes boni: sunt montes mali.

M̄ótes boni magnitudo spūalis: mótes mali tumor supbie. M̄ótes exultabunt a

facie dñi qm̄ venit: qm̄ vejet iudicare frā.

Quare vejet ⁊ quō vejet: Qm̄ vejet iudi care terrā. Judicabit orbez terre

in iusticia: ⁊ populos in equitate.

Gaudēat ergo mótes: Ille enī nō iuiste

iudicabit. Gētuero forte aliq̄ iudice homie

cui nō p̄t patere p̄sciētia: p̄tremiscūt ho

mīnes etiā inocētes: si ab ip̄o expectat p̄

muū laudis: vltimēt penā dānatiōis: qñ il

le veniet qui falli nō p̄t: gaudēat mótes:

secū gaudeant: illuminabūt ab eo: nō

damnabuntur. Gaudēant: quia veniet

BB 4

Psalmus

XCVIII

dñs iudicare orbē terrā in equitate: Ac si mótes iusti gaudēt: iniqui cōtremiscūt. **E**cce nōdū venit: quid op̄ē vt tremāt: Lorrigāt: t̄ gaudeat. In p̄tate tua ē: quo expectes vēturū christū. Jō differt venire: vt cū venerit nō te dānet. Ecce nōdū vēnit. Ille in celo est: tu in terra. Ille differt aduētū: tu noli differre cōsiliū. Aduentus ipius dur̄ ē duris: mitis est pijs. Vide ergo mó tu q̄ sis. Si dur̄: licet tibi mutescere. Si mitis: iā gaude vēturū. Christian̄ enī es. Ita inq̄s. Credo q̄ oras et dicas: adue niat regnū tuū. Optas vt veniat: quez ti mes ne veiat. Lorrigē te vt n̄ ores p̄tra te.

Explícit Tractatus de ps. XCVII
Inceptit Tractatus de ps. XCVIII

Prefatio.

Fratres: id etiā notū esse deb̄t ca ritati v̄rē: tāq̄ filijs ecclie et erudi tis in schola christi: p̄ oēs lras atiq̄ pat̄ n̄oꝝ q̄ scripserūt verba dei: t̄ maglia dei: nobis eos cōsulere voluisse q̄ futuri eram̄ b̄ tpa: iā credētes in christū. Qui opportu no tpevenit ad nos: p̄mo būlis: postea vē tur̄ excell̄. Primo enī veit aī iudicē sta tur̄: postea vētur̄ ē iudex sessur̄: vt aī illū stet p̄ merito suo gen̄ būanū. Precessē rūt at illū mlti p̄conestāq̄ iudicē magnū: et hūc adhuc in būlliate vēturū. Mlti p̄ cones p̄cesserūt adhuc nascirūt de virgi ne Maria: futur̄ infantē: t̄ fugituz lac: futurū pūlū: verbū dei: p̄ qd̄ facta sūt omnia. Precesserūt muli p̄cones: t̄ dixerūt futura ista tpa: sed ita dixerūt: vt q̄busdaꝝ figuris rerū tegerēt suias suas: ip̄m̄s ve lamē quo tecta est veritas i libris antiq̄p̄: tūc tollereſ q̄n iam ip̄sa veritas de fra ori ref. Sic enī dicit i psalmo. Veritas de ter ra orta est: t̄ iusticia de celo p̄spexit. Nō ergo tota intētio n̄a est q̄n psalmū audi uim̄: q̄n p̄phetā: q̄n legē: q̄ oia anteq̄ vē niret in carne dñs nōster Jesus christ̄ cō scripta sūt: christū ibi videre: christū ibi in telligere. Intēdat ergo nobiscū caritas ve stra ad istū psalmū: t̄ q̄ram̄ b̄ christū. Ulti q̄s apparetib̄ q̄rētib̄: q̄ p̄mo apparuit nō q̄rentib̄: Et nō deseret desiderātes se: q̄ redemit negligētes se. Ecce d̄ illo cepit psal mus: de illo dicit.

Expositio psalmi.

Dominus regnauit irascāt populi. Lepit enī regnare dñs n̄r Jes̄ christ̄: cepit p̄dicari post q̄ resurrexit a mortuis: t̄ ascēdit in celuz:

posteaq̄ ip̄leuit disciplos suos fiducia spi ritusstū: vt nō timeret mortē: quā ille iā oc ciderat in se. In se ḡ cepit p̄dicari dñs n̄r Jesus christus: vt in illū crederēt q̄ salutē b̄revellēt: t̄ irati sunt p̄pli q̄ idola colebat. Irascebāt q̄ colebat qd̄ fecerūt: q̄ annū ciabat ille a q̄ facti sūt. Utq̄ ille annūciat p̄ disciplos suos seip̄z: q̄ illos volebat cōuerti ad eū a q̄ facti sūt: t̄ auerti ab eis q̄ ip̄i fecerāt. Illi p̄ idolo suo irascebāt domino suo: Qui si p̄ idolo suo irascerēt ser uo suo dānandi erāt. Melior enī serū eo rū: q̄ idolū eoz. Seruū enī eoz deus feci: idolū eoz faber fecit. Sic irascebāt p̄ ido lo suo: vt irasci nō timeret p̄ dñs suo. Ei irascant: p̄dictū ē: nō iussūm̄. In p̄pheta enī dicit: Bñs reguit irascāt p̄pli. Est qd̄ fiat t̄ de p̄plis irascentib̄. Illi irascant: t̄ in ira ip̄oꝝ martyres coronēt. Quid fecerūt annūciatorib̄ verbi veritatis nubib̄ chru sti: circūeuntib̄ orbe frāꝝ t̄ cōplūentib̄ agrū dei: Quid illis fecerūt q̄ irascebāt: nisi vt inf̄ man̄ eoz caro affligereſ: t̄ i ma nib̄ christi spūs coronareſ. Nec ipsa caro quā p̄secutores occidere potuerūt ita mor tua est vt in eternū interiret. H̄abebit enī tempus suū quo resurgat t̄ ipsa: q̄ resurre ctionē carnis iā ostēdit dñs in seip̄o. Inde illā voluit a nobis accipe: vt de nostra possim̄ nō despare. Ergo frēs caro seruo rū quā occideſt cultores idoloz resurget i tpe suo: idola q̄ fregit christ̄ nunq̄ itez fa ciet faber. Audistis cū Hieremias legere tur ante apostolicam lectionē: si aurez ap posuitis vidisti ibi tpa p̄ntia que nūc agi m̄. Dixit enī: Bñ qui celū t̄ terrā nō fece runt pereant de terra t̄ de sub celo. Nō di xit: dñ qui celū t̄ terrā nō fecerūt pereat de celo t̄ de terra: q̄ nunq̄ fuerit in celo. Ei quid dixit: Bñ qui celū t̄ terrā nō fecerūt pereant de terra. Quasi r̄fudit ad terraz: t̄ defuit qd̄ respōderet de celo: q̄ illi nō fue runt in celo: ip̄am terrā bis dixit: q̄ ipsa est sub celo: pereant de terra: t̄ de sub celo de templis suis. Glidete si non fit: si non ex magna pte iam factū est. Quid enī remā sit: aut quantū remansit: M̄ agis remanse runt idola in cordibus paganorum q̄ in locis templorum. Ergo dominus regna uit: irascatur populi. Qui sedet super cherubin: Subaudis regnauit. Com moueat terra. Iteruz dixit: irascan tur populi. Quod enim dixit: dominus: hoc repetiuit: qui sedet super cherubin: t̄